

Hasznát veszi az ing, a kiskanál.

A lakás mint bűvárharang
feszül köréd, a zajok széle
füled fészkében fuldokol

Össze nem illeszthetők a tárgyak

Fázósan járkálsz, s máris
emlék vagy, amint
az öröklétbe gombolod magad.

Suhai Pál

VÁNKOSOK, DUNYHÁK

Berda József emlékének

Ti akkor szálltok fel velem,
ha lankadok –
s ha ébredek,
elültök nélkülem:
nagytestű, lomha szárnyasok.

Madarak, fordítottak:
ti fényben kókadók,
elernyedtetek
nagy lebernyege lóg,
míg belül hadarnak a tollak.

Én kívül hadarok
leget, izgága, furcsa szerzet,
míg ágyamnak istálló-szögletén
évszámra elheverték,
mint tollat kérődző tehén.

De izzadt bőrötök lehántom én:
megnyúzlak bennetek
(mint hajdan az eresz alatt
a csöpögő orrú nyulat) –
ez sem vértelen áldozat.

A profánul foltos cihát
– a póre lélek sebzett
vásznát, a testet –
mint valami monstrenciát,
felmutatom.

Akkor is, ha nem akarom.
Mert át nem húzhatom
már ezt az ágyneműt,
míg vére át nem üt
a tiszta huzaton.

Balavány György

A HÍRVIVŐ

Nemsokára dél, néztem az órára. Zakariás lakhelye fekete betonépületben volt, az épületnek hajódaru támaszkodott, karjával a város felé mutatva. Futva tettem meg az utat a főbejáratig. Rozsdás vaslemez takarta a főbejáratot, se zsanér, se kulcslyuk, se kilincs. Megérintettem a vaslemezt, mire az megbillent, hátradőlt, nagy dörrenéssel elterült odabent.

A fekete hajú lány a kocsában nyomatékosan figyelmeztetett, hogy éppen délre érkezek. Az indulásom reggelén minden ismerősöm eltűnt a városból. Az első eltűnt ismerős a pék volt. Az ébredésem olyan volt, mint egy ájulás, hirtelen reggel lett, körülöttem a szobám, mintha beleájultam volna a reggelbe. Esett odakint, becsorgott a víz az ablakkeret repedésén át a vödörbe, olyan hangja volt, mint a vizezésnek. Kidugtam a kezem a takaró melegéből, elvettem a székről a Zakariásnak szóló borítékot, behúztam magamhoz a takaró melegébe, s egy darabig még feküdtem, hallgattam az eső vizezését a vödörben.

Amikor fölkeltem és kinéztem az ablakon, rögtön megsejtettem, hogy eltűnt a pék. Azelőtt, ha fölkeléskor kinéztem, azonnal megláttam a péket, amint éppen hazaér, olyankor intettem neki, és ő mindig visszaintett. De ezen a reggelen nem jött a pék. Lehet, hogy az összes ismerősöm eltűnt, gondoltam, mintha a pék eltűnéséből következtetni lehetne az összes ismerős eltűnésére, micsoda logika ez, korholtam magam, behajtogattam a borítékot a zakóm belső zsebébe, aztán kivettem onnan, becsúsztatam a farzsebembe, de gyorsan meggondoltam magam, és mégiscsak a zakóm belső zsebébe raktam. De az is lehet, morfondiroztam, miközben beágyaztam, kimentem a szobámból, le az utcára, ahol egy pillanatra megálltam az eresz alatt, hogy szó sincs eltűnésről, mindenki megvan, a pék is, csak késett ezen a reggelen, vagy én ébredtem korábban. Be kell szereznem egy órát, gondoltam, különben elkések Zakariástól. Egészen megrémített a lehetőség, hogy elkéshetek, ez durva hiba lenne, gondoltam, Za-